

ning at udtale dette for Hans Majestæt Kongen. Det er vor Pligt og det er vor grundlovmæssige Ret, og naar man har en grundlovmæssig Ret som denne, er det Ens Pligt under Forhold som disse at benytte den. Hans Majestæt Kongen vilde kunne beklage sig, naar vi ikke havde den fulde Fortrolighed til ham, naar vi ikke gif til ham og foreſtillede ham gjennem en loyal Adreſſe, hvorledes Forholdene virkelig ere. Det har gledet mig at ſe, at der ikke fra nogen Side her i Salen er ſtillet Endringsforſlag til Affattelsen af denne Adreſſe. Det vidner om, at man, hvad Mening man end har om den, og hvad enten man vil ſtemme for eller imod den, ikke har havt noget Forſlag at gjøre til at rette paa den. Man har fundet ſig tilfredsſtillet med Affattelsen af den, naar den ſkulde indbringes til Hans Majestæt; man har fundet, at man kun havde Balget mellem at ſtemme for eller imod, men at man ved ſelve Affattelsen ikke havde Noget at bemærke. Efterat Sagen ſaaledes ligger for, har jeg den Tro og den Tillid til Folkethinget, at denne Adreſſe vil blive vedtagen med en ſtor Flerhed, og jeg ſkal paa det Bedſte anbefale den dertil.

Konſeilspræſidenten: Ministeriet kan ſelvfølgelig ikke føle ſig ſærlig opfordret til at deltage i Forhandlingen om en Adreſſe, der gaar ud paa lige over for Hans Majestæt Kongen at udtale Folkethingets Anſkuelser om Ministeriets Birkſomhed. Forſaavidt denne Udtalelſe støttes paa en Fremſtilling af Forholdenes formentlige Udvikling i de ſidſt forløbne Aar anſer Ministeriet det for unødvendigt at berigtige, hvad der i den Henſeende er anført, men ſkal indſkrænke ſig til beſtemt at modſige, at der fra Folkethingets Side ſkulde være viiſt en Beredvillighed til en frugtbar Samvirken med Regjeringen, ſom ikke havde fundet en i fuldt Maal tilſvarende Imødekommen fra Ministeriets Side. Man finder derfor kun Anledning til at gjøre en beſtemt Indſigelse mod den Forudſætning, der ligger til Grund for og har faaet ſit Udtryk i Adreſſeforſlaget, at det alene er Folkethinget, der kan betragtes ſom Folkets Repraſentation, ſaa at det ſkulde være et i det konſtitutionelle Monarkis Væſen begrundet nødvendigt Krav, at Regjeringen er i Overensſtemmeſe netop med dette Thing, eller, med andre Ord, med dets Flertal, uden at der tages det nødvendige Henſyn til, at den lovgivende Magt iſølge Grundloven beſtaar af flere ligeberettigede Faktorer.

N. Hansen: Det ærede Thing eller i alt Fald en Del af dets Medlemmer vil ſikkert erindre, at jeg under Grundlovskampen efter beſte Evne bidrog Mit til at bevare Grundloven af 1849. Hovedgrunden hertil for mig var den, at jeg anſaa det for en ſtor Uret mod Folket, naar man, om end kun delviſ, fratog det den Balget, ſom

det allerede da var i Beſiddelse af; men dernæſt, fordi det den Gang alt ſtod klart for mig, at de to Repraſentationer, der derefter kom til at fremſtaa paa en ſaa høit forſkjellig Valgmaade, maatte abſolut være i høi Grad uoverensſtemmende i deres Anſkuelser, og det ſtod derfor klart for mig, at, derſom man vedtog den foreſlaaede Forandring i Grundloven af 1849, da vilde en Samarbeiden mellem de 2 Thing i høi Grad vanſkeliggiøres, for ikke at ſige umuliggjøres. Denne min Betragtning ſtaar endnu aldeles klar for mig, ſom den ſtod den Dag, og den er endog ſenere bleven fæſtnet. Udgaaende fra den maa jeg alſaa erklære, at Hovedanſtødsſtenen for en frugtbar Forhandling ligger efter min Formening i ſelve Grundloven. De Herrer ville alſaa ſe, at jeg i den Henſeende ikke deler den Anſkuelse, der er udtalt i den forelagte Adreſſe, men ikke deſto mindre kan jeg ſtemme for den. Jeg gaar nemlig ud fra den Anſkuelse, at medens man ved ſin Afſtemning over Dagsordenen meget nyie maa knytte ſig til de deri indeholdte Ordlyd, de deri kort fremſatte Betragtninger, ſaa er dette ikke i den Grad Tilfældet med en Adreſſe. For at give den ſin Tilſlutning, maa det efter min Formening være tilſtræffeligt, at der deri er udtalt en Sandhed, til hvilken man ſluttes ſig, og det ſkal jeg ſenere tillade mig at fremſætte for det ærede Thing. Hvis jeg ikke gif ud fra denne Forudſætning, maatte jeg ſtemme imod Adreſſen, thi efter min Opfattelse af den indeholder den adſkillige Urigtigheeder eller Unøiagtigheder, og naar jeg ikke er kommen ind paa at foreſlaa nogenſomhelſt Endring lige over for diſſe, ſaa er det, fordi Adreſſen kun er undergivet en Behandling, og man ſelvfølgelig var afſkaaren fra at ſtille Endringsforſlag, efter at man havde hørt Adreſſens Motivering. Jeg ſkal ikke for Dieblirket gaa ind paa at paaviſe diſſe Urigtigheeder, der efter min Formening ere i Adreſſen, men forbeholde mig ſenere at gjøre det, hvis man ſkulde ønske det. Det, der har beveaget mig til at ſtemme for Adreſſen, er de to ſidſte Slutningslinier i den forſte Henvendelse til Hs. Maj. Kongen, hvori der ſiges, at der er en ſikkerlig over hele Folket og alle dets Samfundsklaſſer udbredt Misforſtøielſe med den beſtaaende Liſtand, ſom ikke kan Andet end være i høi Grad beklagelig og i ſin Fortſættelse betænkelig. Diſſe Linier ſluttes jeg mig fuldtændig til, og jeg har det Haab, at Adreſſen, naar den vedtages, maa, hvilken Beſlutning Hs. Majestæt end maatte komme til overfor Adreſſen, medføre en Forandring i ſaa Henſeende. Jeg vil her udtale, at ſelv om Hs. Majestæt maatte komme til den Beſlutning, at det Hele blev, ſom det var, at man arbejdede videre frem paa Lovgivningens Omraade, tror jeg dog alligevel, der vil være opnaaet dette, at de ærede Forſlagsſtillere maa være beredte paa, — hvis de ville beſtræbe ſig for det, der her i Adreſſen udtales — en kraftigere Maade at rydde